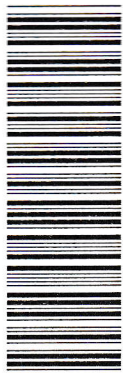

Be 16 953

Ústřední knihovna PedF UK v Praze

2592145601

...a vychází za pomoci programu na podporu
...činnosti F. X. Šaldy Francouzského institutu v Praze.

...ge, publiée dans le cadre du Programme d'aide à la publication
...a, a bénéficié du soutien de l'Institut français de Prague.

...title: La visite de Petite Mort
...illustrations by Kitty Crowther
...des loisirs, Paris, 2004
...tion © Baobab, 2013

...Tereza Horváthová
...Sebastian Františka Štorma
...raj Horváth
...svázal Pátrák
...2013 vydal Baobab
...osti Baobab & GplusG, s. r. o.,
...14, Praha 2

3-80-87060-67-4

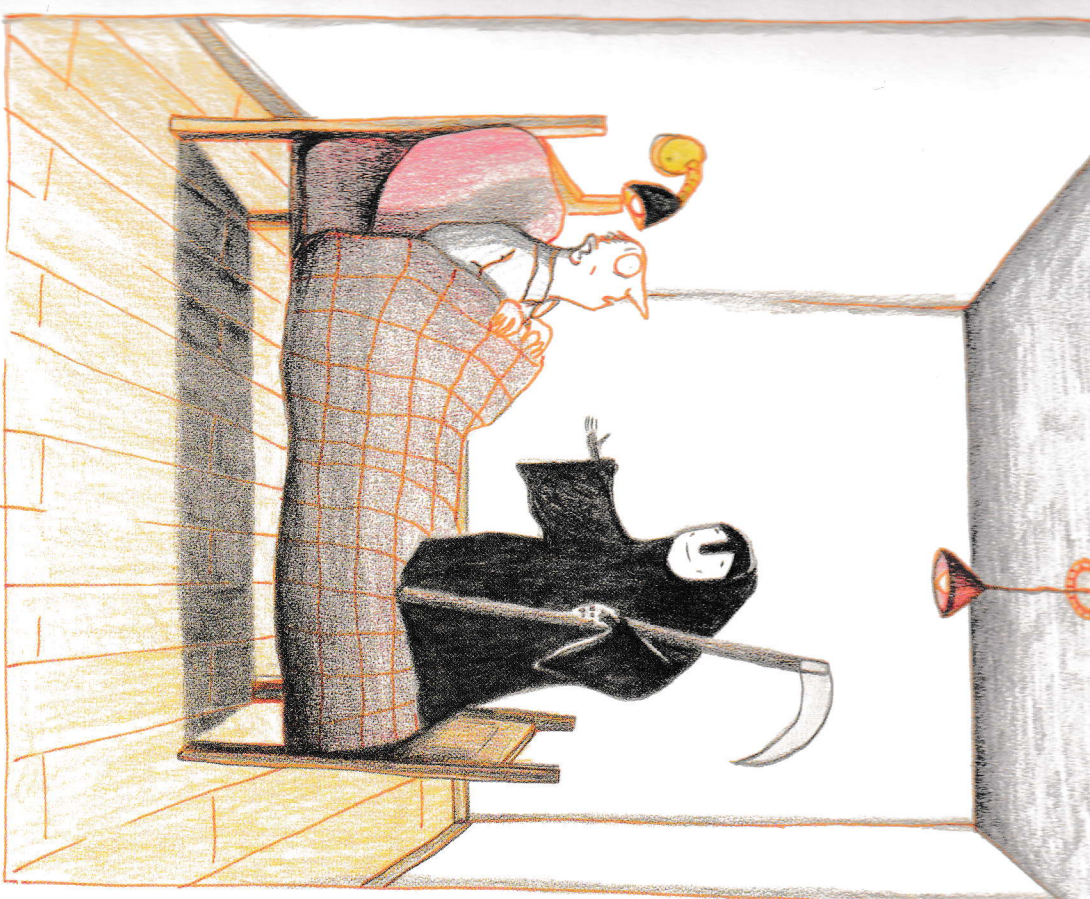

Smrt je malá roztomilá osůbka.
Ale nikdo o tom neví.

Tiše našlapuje, jemně klepe na dveře
a ostýchavě se blíží k lidem, kteří umírají.

Vezme je za ruku.

Odvede je.
Nikdo s ní nikdy nemluví.
Lidé pláčou. Je jim zima.

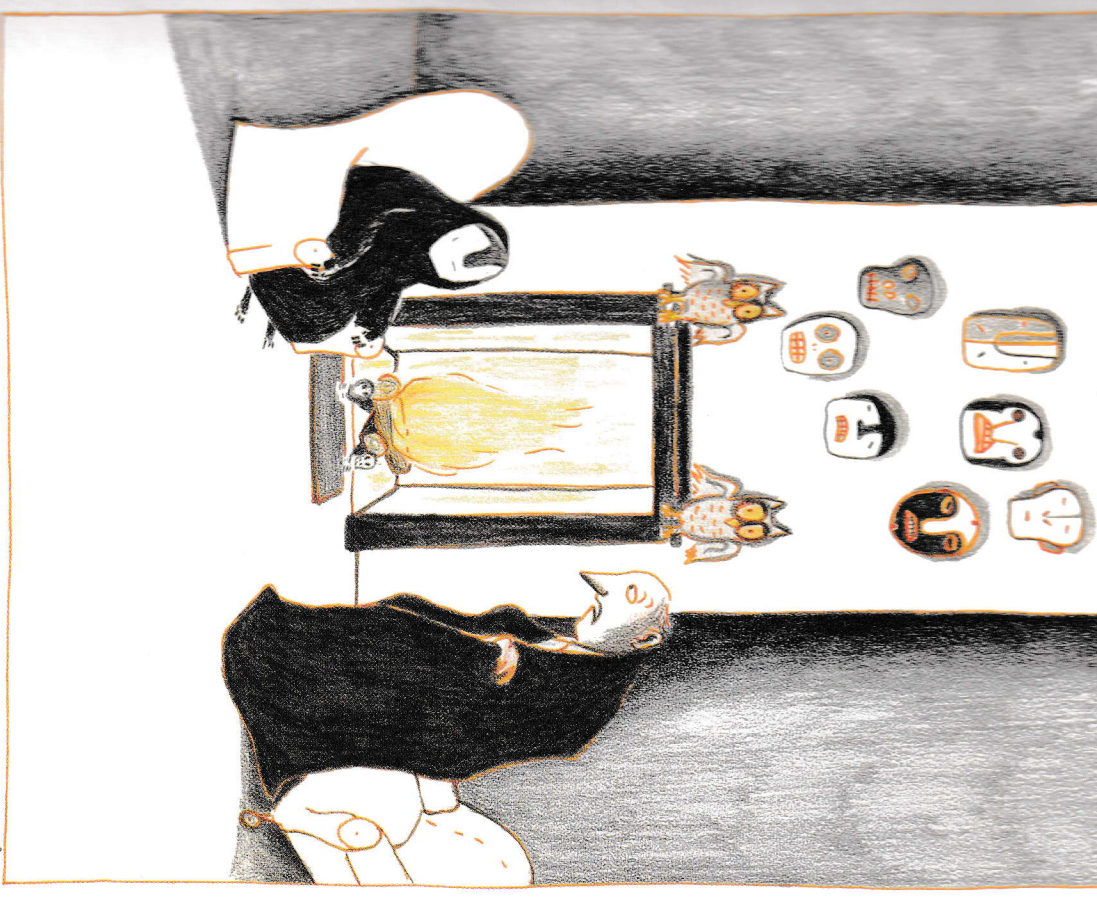
Malá smrt si posteskuje.

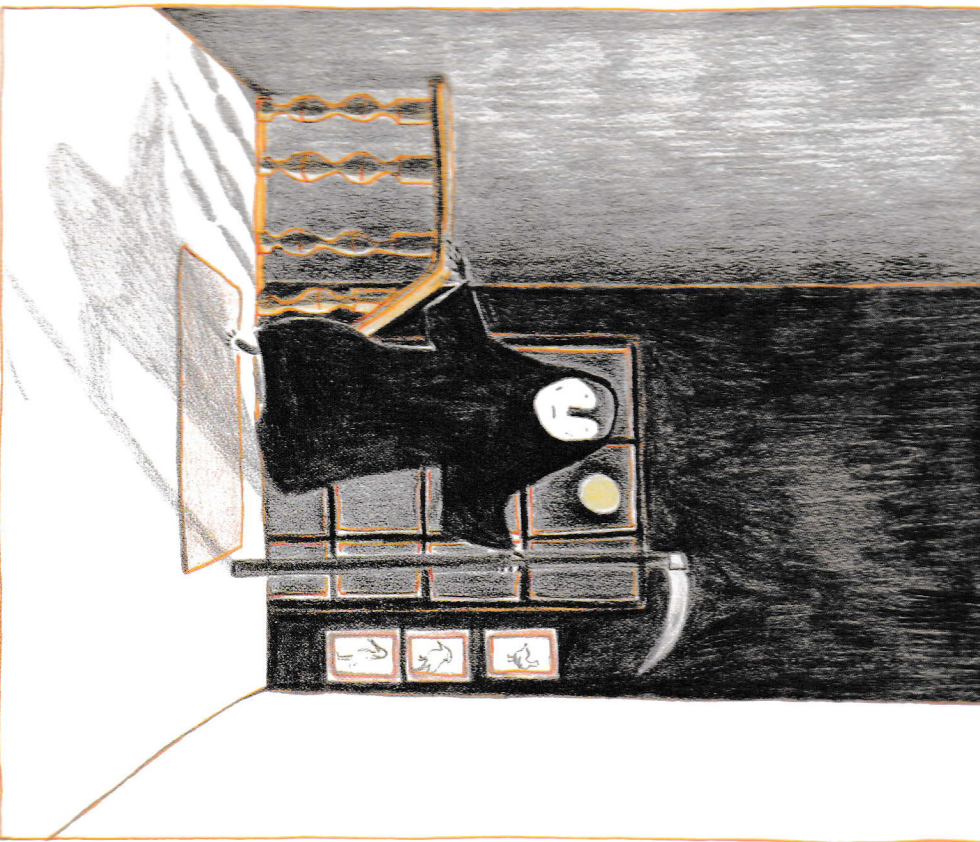
„Vždycky je to stejné,“ říká si.

Lodka potichu klouže ke království mrtvých.
Mrtvé tam chovají jako v bavlnce.

Malá smrt rozdělá oheň, aby se trochu ohřáli.
Ale všimne si, že jim to nahání hrůzu.
Myslí si, že jsou v pekle!

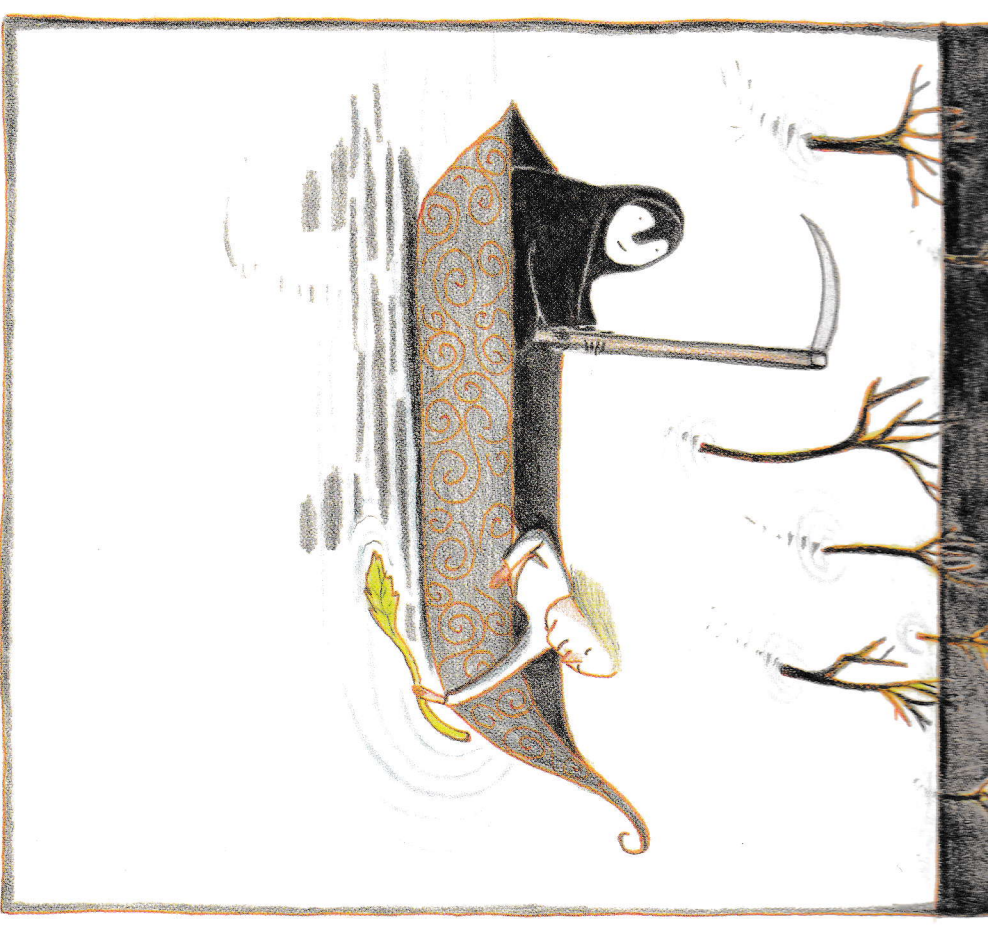
Pokaždé je to stejné...

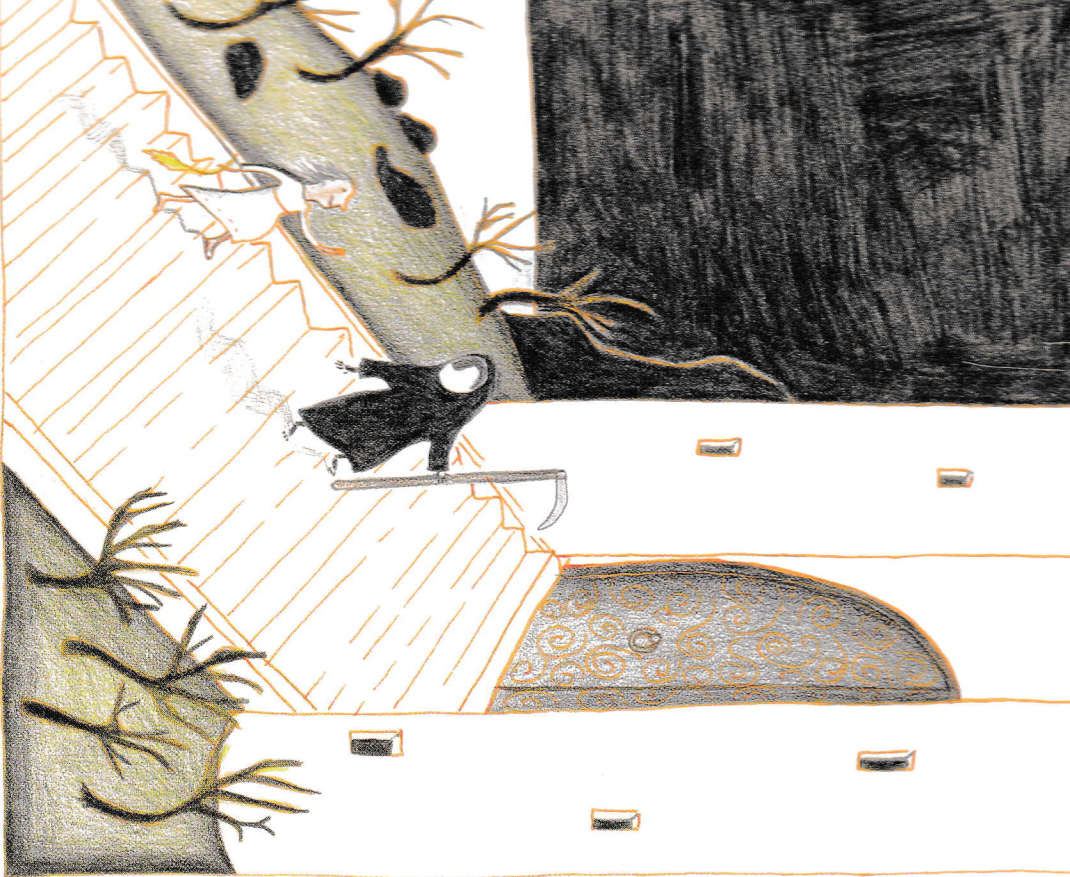
Až do chvíle, kdy si malá smrt přišla
pro Evelínu. „Konečně jste tady!“
vykřikla s úsměvem.

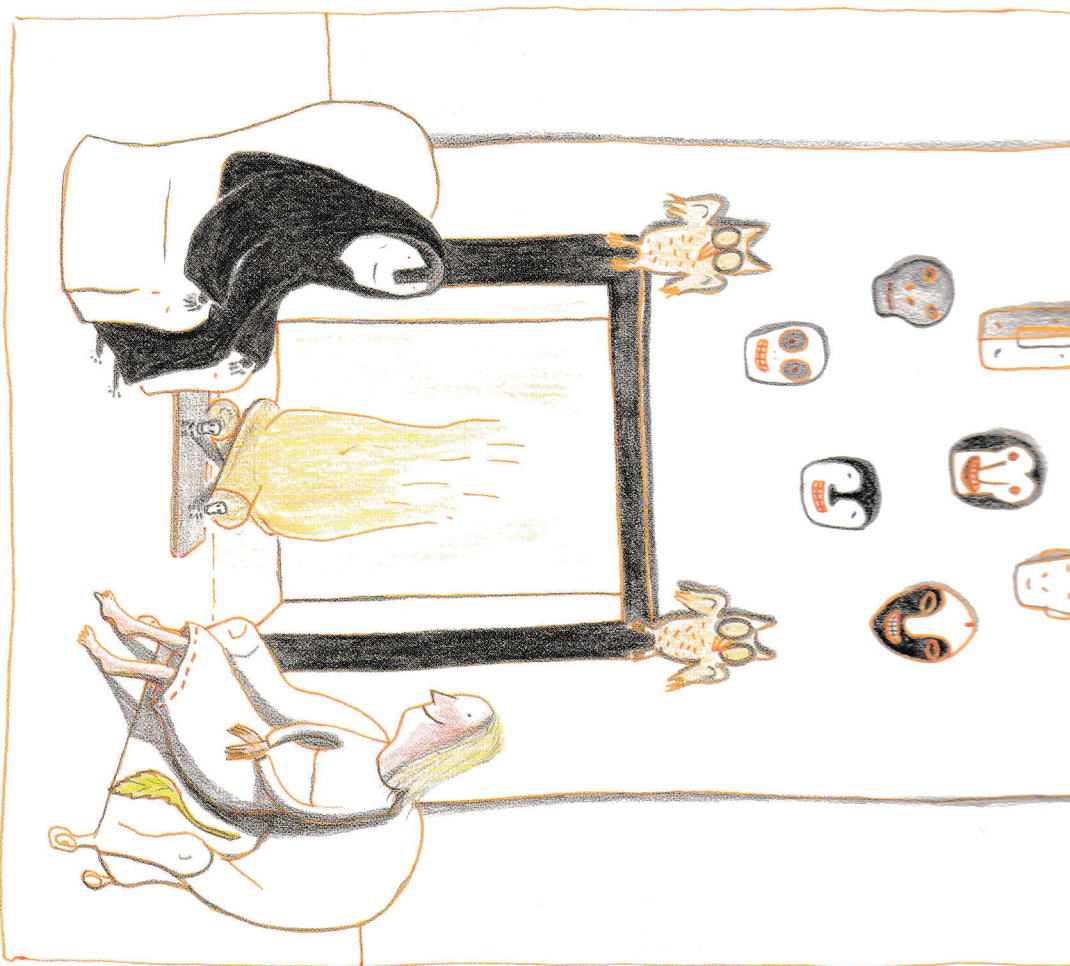
Malá smrt je z toho úplně zmatená.
Poprvé potkala někoho, kdo je rád, že ji vidí.
Připomene jí to něco zvláštního.

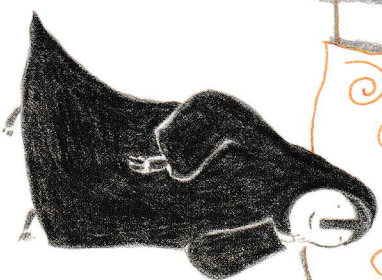
Připomene jí to, že je také dítě.
„Není ti zima?“ ptá se smrt.
„Ne,“ odpoví Evelína.

„Nemáš strach?“ zajímá se smrt.
„Ne,“ zavrtí hlavou Evelína.

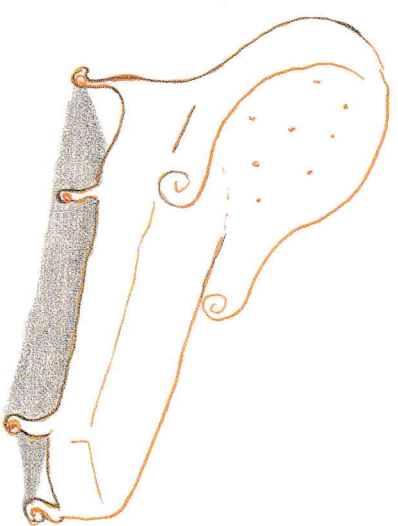

Evelína vypráví o své nemoci a o bolesti, která ji
nikdy neopouštěla. Teď už jí nic nebolí. Je jí dobře.
Malá smrt se okouzleně dívá, jak se Evelína krásně směje.

Evelína ji naučí si hrát.

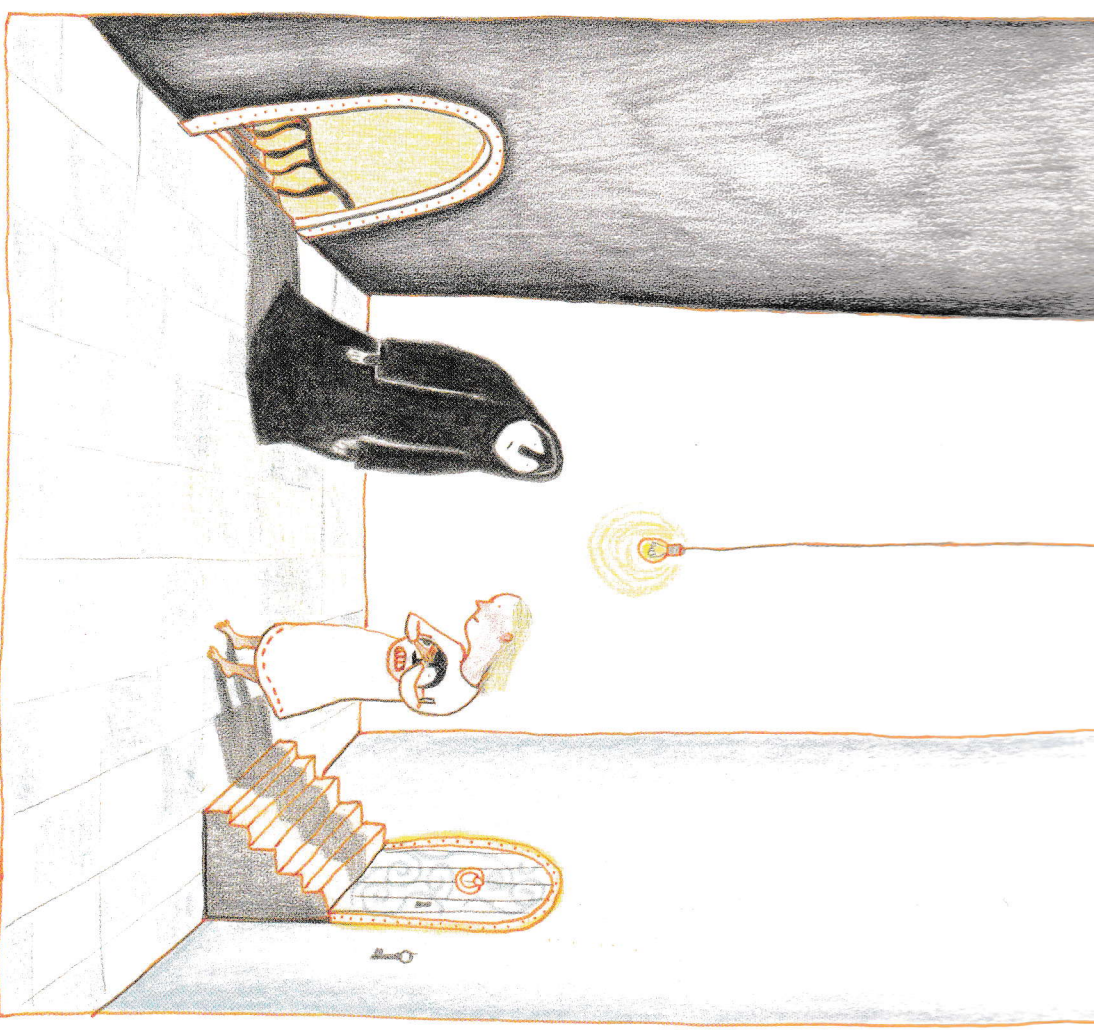
Čas se zastaví.

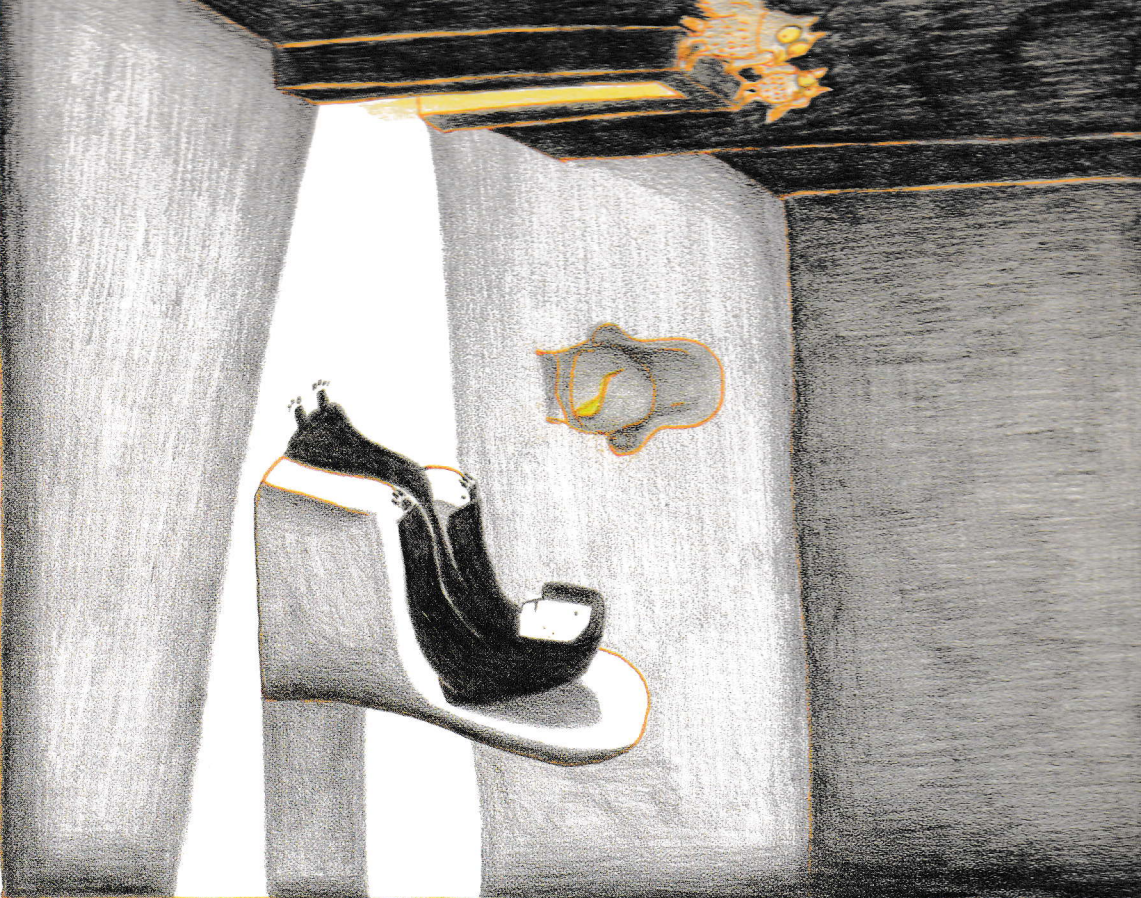
Ukazuje smrti všechno, co umí.

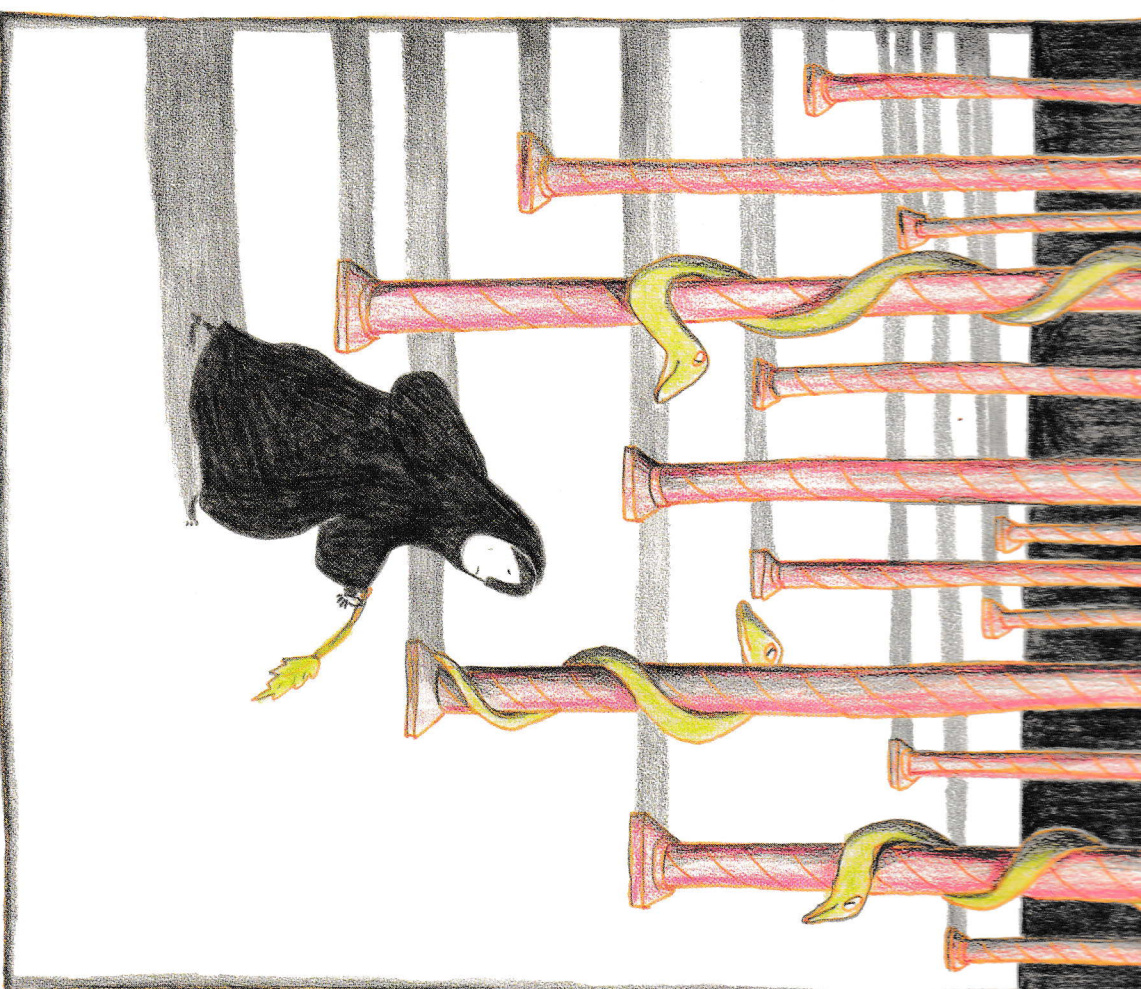
Malá smrt se popadá za břicho.
Nikdy si nepřipadala tak živá.

Ale Evelína nemůže zůstat v království mrtvých.
Musí se vydat na cestu do nového života.
Malá smrt se rmoutí.

Evelína je pryč. Smrt si připadá opuštěná.
Všechno se jí zdá nesmyslné.

Prochází se po svém obrovském paláci.
A při každém kroku šeptá: „Evelíno...“

„Ano,“ odpoví jí hlas.

„Ale ty jsi anděl!“ vykřikne smrt.

„Ano. Tak jsem si to přála, abych byla stále u tebe,“ řekne Evelína.

Teď chodí malá smrt a Evelína k umírajícím ruku v ruce.

Když lidé vidí něžnou tvář anděla, už nemají strach ze smrti. Je to tak lepší.